

45. Långbro, Replinge sn.

Pl. XXVII. Fig. 45.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, konceptet nr 32, utskriften nr 19. — L. 1298.

Rhezelius antecknar i konceptet: »Widh längebros öster endan är denne utnötte Runsten» och i utskriften: Denne Runsten är af sin arfgrift förder, och syns på honom intet mer än desse runabokstäfver, och ligger i be:te Langbro. Därföre är han af wanwyrdo så fördärfwat, som icke borde få wara medh monumenterna».

Teckningen visar två rader runor i stenens topp, de flesta blott stafvar:

I · |Þ|III|
rnr+

Betydelsen här af kan icke utrönas. L. 1298 nämner blott stenens tillvaro utan att anföra någon inskrift.

46. Tingsflisan, Köpings sn.

Pl. XXVIII. Fig. 46.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, konceptet nr 31, utskriften nr 17. — B. 1078. — L. 1297. — Frigelius, *Handskrifna samlingar å Kalmar stiftsbibliotek*. — Hilfeling, *Resa 1797*, Taf. XII, Tab. 13. — S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland I*, s. 24 f.

Rhezelius yttrar i konceptet: »Denne för:ne sten står sudost wid k(yrkian), kallas Tingzfijsa. Skriften wendes rätt norr, är huitachtig sten». Tingsflisan är rest på en från öster till väster löpande låg ås, sydsydost om kyrkan, 200 steg från kyrkogårdsmurens sydöstra hörn. Stenens flata sidor vända mot ostnordost och ostsydost, och inskriften är på den förra sidan vänd från den väg, som löper förbi baksidan af runstenen.

Runstenens höjd ofvan jord är 2,80 m., största bredden är 2,12 m., tjockleken 33 cm. Runornas höjd 11½—16 cm.

Ämnet är grå kalksten, starkt skifrig. Ytan är mycket skroflig, tyckes vara framkommen genom klyfning.

Runorna äro i allmänhet kraftigt inristade men på toppen och högra sidan grundare än i början af inskriften; alla äro glatta i botten.

Uti inskriften är allt tydligt utom ordet **fapur**, där stenen är i hög grad skroflig och en djup spricka har försvårat inhuggningen. Ordets första runa **f** är tydlig, på **† a** är kännestrecket osäkert på grund af sprickan, **þ** är mycket svagt och nära ½ saknas på midten, där sprickan är mer än 4 cm. bred. **u** har stafven skarp i botten, kännestrecket bredt, i en fördjupning, saknas nedtill; **r** har ett kännestreck som till **u**, kanske det djupaste strecket i inskriften, som blifvit kännestreck till **r** genom ett tvärstreck åt vänster;

XXVIII.

TINGFLISA
KÖPING. ÖLAND

46.

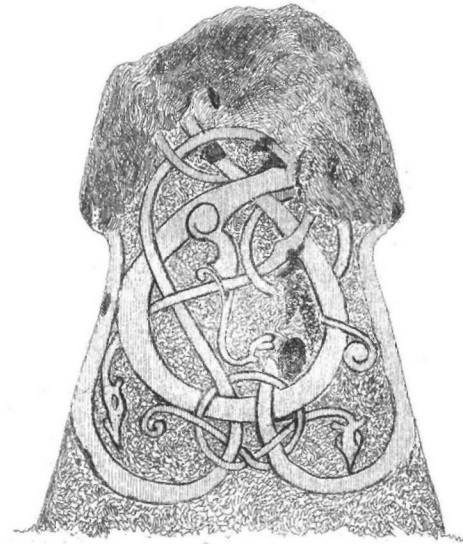
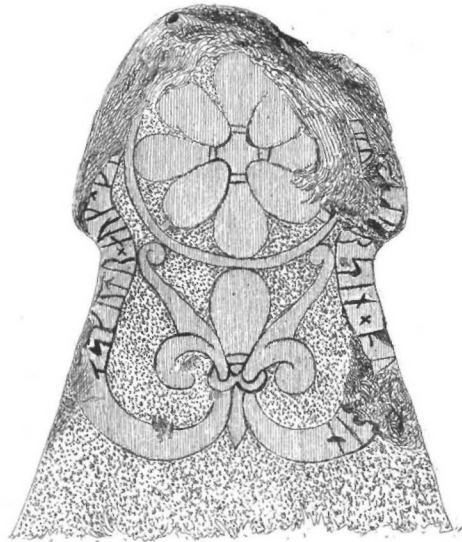
1/20

KÖPING, ÖL.

a.

47.

b.

XIX.

på samma höjd som detta utgår ock från stafven ett streck åt vänster mot sprickan, kanske afsedt att vara det streck, hvarigenom felristningen af kännestrecket rättades, men af misstag anbragt på stafven.

I ordet **gub** är första runan på ett egendomligt sätt stungen, ett kort, skarpt tvärstreck korsar stafven nedom kännestrecket. I **hialbi** har **b** formen af ett cirkelsegment deladt midt i tu af en mot kordan vinkelrät linie; nedre hälften har möjligen en grund prick. Uti **hans** har **a** kännestrecket blott till höger, **n** utgöres af breda i botten rundade streck.

Inskriften är följande: ÞNRIR 5 10 15 20 25 30 : ÞNR 5 10 15 20 25 30 : ÞNRÞHTR 5 10 15 20 25 30 : ÞHT 5 10 15 20 25 30 :
 BRNBR 35 40 45 50 55 60 : RHTN 40 45 50 55 60 : HTHT 45 50 55 60 : TT 50 55 60 : ÞHTÞN 55 60 65 70 75 80 : ÞHTN 60 65 70 75 80 : HT 65 70 75 80 : ÞHTÞ 70 75 80 : HT 75 80 : HT 80

Translitteration: Þurir 5 10 15 20 25 30 auk Þurstain 5 10 15 20 25 30 : auk 5 10 15 20 25 30 : Þurfastr 5 10 15 20 25 30 : Þair 5 10 15 20 25 30 : Þruþr 5 10 15 20 25 30 : raistu 5 10 15 20 25 30 . stain 5 10 15 20 25 30 :
 at 50 55 60 : kunfus 50 55 60 : fapur 55 60 65 : sin 60 65 70 : gub 65 70 75 : hialbi 70 75 80 : siul 75 80 : hans 80

Transskription: Þórir auk Þorstæinn auk Þorfastr, Þæir bróðr ræistu stæin at Gunnfús faður sinn. Guð hialpi siól hans.

Namnet *Gunnfúss* förekommer visserligen eljest icke men är genomskinligt till sin bildning, jfr isl. *Gunnvaldr* och *Sigfúss*.

Öfversättning: Torer och Torsten och Torfast, dessa bröder reste stenen efter sin fader Gunnfus. Gud hjälpe hans själ!

47. Köpings kyrkogård.

Pl. XXIX. Fig. 47 a, b.

Litteratur: S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland I*, s. 25.

Runstenen anträffades af Söderberg 1884 på Köpings kyrkogård, nedsjunken i jorden, så att endast öfverkanten stack upp i jordytan. Stenen är nu rest på norra sidan af Köpings kyrka.

Stenarten är gråhvit, grofkornig sandsten, troligen från Gottland. Emedan stenen lätt vittrat, äro alla rundrag och ornament nu breda med förvittrade kanter. Stenens form med insvängda kanter nedom toppen har ock motstycken på Gottland.

Stenen är i sin helhet 1,04 m. hög, 69 cm. bred nedtill. Ofvan jord har ursprungligen stått 76 cm. af höjden, och så är den nu rest. Bredden vid denna bas är 60 cm. Tjockleken nedtill är 13 cm., stenen tunnare af uppåt, så att den 25 cm. från toppen är endast 7 cm. tjock.

Östra sidan, såsom den stod nedsjunken i jorden 1884 och nu står, har inskrift i runor längs de upphöjda kanterna, hvilka upptill äro alldeles bortvittrade. Den västra sidan är upptill ännu mer förvittrad än den östra. Båda sidorna äro prydda med orna-